

Kendelse afsagt den 16. november 2018

I faglig voldgiftssag FV 2018.0006

Fagligt Fælles Forbund (3F)

(advokat Ulrik Mayland)

mod

Asfaltindustriens Arbejdsgiverforening

For

NCC Industry A/S

(overenskomstchef Anders Hilbert)

1. Uoverensstemmelsen og parternes påstande

Under sagen er der uenighed om, hvorvidt NCC Industry A/S (NCC) er forpligtet til at betale godtgørelse til 3Fs medlem A svarende til løn i opsigelsesperioden, jf. Asfaltoverenskomstens § 30, stk. 12.

Spørgsmålet er, om A selv opsagde sin stilling hos NCC omkring 1. marts 2016, eller om NCC inden for 3 måneders hjemsendelse undlod at kontakte ham med orientering om, hvor lang tid hjemsendelsen skønnedes at vare inden for 3 uger. Parterne er enige om, at såfremt voldgiftsretten finder, at A selv opsagde sin stilling, har han intet krav. Hvis det lægges til grund, at NCC undlod at kontakte A, skal han have medhold i sit lønkrav. Der er ikke strid om den beløbsmæssige opgørelse.

Klager har påstået NCC dømt til at betale kr. 44.804,13 med sædvanlig procesrente fra ydelsernes forfaldstid, til betaling sker.

Indklagede har påstået frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb.

2. Sagens behandling

Til sagens behandling er etableret en faglig voldgiftsret med forhandlingssekretærerne Tommy Holm og Tom Brandt som medlemmer udpeget af klager og med administrerende direktør Anders Hundahl og overenskomstchef Anne Louise Wulff som medlemmer udpeget af indklagede og med undertegnede højesteretsdommer Jon Stokholm som opmand.

Sagen er hovedforhandlet den 7. november 2018. Der blev afgivet forklaring af tidligere medarbejder hos NCC A, HR-manager hos NCC B og tidligere formand hos NCC C.

Indklagedes vidne, tidligere formand hos NCC D, var ikke mødt.

Da der efter bevisførelse, procedure og votering ikke blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten var flertal for en afgørelse, træffes denne af opmanden. Parterne er enige om, at det kan ske ved kendelse uden fuldstændig sagsfremstilling og gengivelse af de afgivne forklaringer og parternes argumentation.

3. Opmandens begrundelse og resultat

Sagen angår spørgsmålet, om A, som af NCC midlertidigt blev hjemsendt den 24. december 2015, under hjemsendelsen har meddelt virksomheden, at han ikke ønskede at vende tilbage og genoptage sin beskæftigelse, jf. § 31, stk. 5 i Asfaltoverenskomsten.

Det fremgår af Asfaltoverenskomstens § 31, stk. 6, at en virksomhed efter tre måneders hjemsendelse, bortset fra hjemsendelser, der er begrundet i vejrmæssige og /eller sæsonmæssige forhold, kontakter medarbejderen med en orientering om, hvor lang tid hjemsendelsen skønnes at vare, og om hvornår medarbejderens skønnes at kunne genoptage arbejdet inden for de følgende 3 uger. Efter stk. 7 betragtes medarbejderen som opsagt, og der udbetales en godtgørelse svarende til lønnen i opsigelsesperioden, såfremt virksomheden ikke kan tilbyde beskæftigelse efter hjemsendelsen. Efter stk. 5 gælder, at såfremt medarbejderen under hjemsendelsen påbegynder anden beskæftigelse, skal virksomheden have meddelelse herom, såfremt dette medfører, at medarbejderen ikke ønsker at

vende tilbage og genoptage sin beskæftigelse efter hjemsendelsen. Medarbejderen er i sådanne tilfælde ikke pligtig at give arbejdsgiveren et eventuelt varsel i henhold til overenskomsten.

Der er under sagen fremlagt udskrifter af D's opslag på en hemmelig Facebook-side for hans sjak. Disses indhold er foreneligt med, at A skulle have opsagt sin stilling hos NCC.

A har forklaret, at han ikke under sin hjemsendelse har opsagt sit job hos NCC. Han havde primo februar 2016 en dialog med formand D om at genoptage arbejdet. Dette foregik på Facebook. D bad ham forholde sig afventende. Han sagde til D, at han så ville tage et andet midlertidigt job for at udfylde ventetiden, ind til han kunne komme i arbejde hos NCC igen. Han kender intet til D's tilkendegivelser til sjakket på Facebook om, at han skulle været stoppet hos NCC. Han har først set dette materiale under voldgiftssagen.

B har forklaret, at kommunikationen med medarbejderne i asfaltsektoren sker uformelt og i hovedsagen gennem de pågældende formænd. Skriftlighed er ikke sædvanlig.

Bestemmelsen i Asfaltoverenskomstens § 31, stk. 5 angår i realiteten medarbejderens opsigelse af ansættelsesforholdet. Bevisbyrden for, at en medarbejder selv har opsagt sin stilling, påhviler arbejdsgiveren. Dette må være udgangspunktet, uanset den herskende tradition i branchen for en mere uformel kommunikation. I betragtning af A's forklaring, som ikke er imødegået af hans daværende formand D, med hvem han kommunikerede om sine ansættelsesforhold, har NCC ikke har løftet bevisbyrden for, at A selv har opsagt sit ansættelsesforhold. De fremlagte udskrifter af Facebook er ikke tilstrækkeligt bevis i så henseende.

Herefter har A ret til at betragte sig som opsagt af NCC med krav på godtgørelse som løn i opsigelsesperioden i overensstemmelse med klagers påstand.

Thi bestemmes:

Indklagede, NCC Industry A/S, skal til Fagligt Fælles forbund betale 44.804,13 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra ydelsernes forfaldstid til betaling sker.

Hver part skal bære egne sagsomkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar.